

"Cal llegir Anselm Turmeda"

Els musulmans que viuen a València han aconseguit alçar una de les mesquites més importants de la península. Ara reclamen un cementeri i una escola, i reivindiquen la funció integradora i pacificadora de la seua religió.

Abdul Raheem Tawil, imam de la mesquita de València:
"La comunitat islàmica més important de València és constituïda per persones provinents de l'Orient Mitjà."

Tot just al costat de la plaça de Xúquer, a València, coneguda per ser un dels llocs de reunió nocturna més importants de la ciutat, s'alça una de les mesquites més importants de l'estat espanyol. De fora estant, la mesquita, coronada per un minaret i adornada amb uns llums de neó, podria semblar un decorat, però l'afluència constant de fidels revela que el recinte té vida pròpia, i molta.

Inaugurada el 1993, la construcció d'aquesta mesquita era una vella reivindicació dels col·lectius islàmics establerts a València, que el 1980 havien obtingut de l'ajuntament la donació dels terrenys. La construcció va ser subvencionada per capitals procedents dels mateixos fidels però també, i sobretot, per donacions que provenien d'institucions privades i públiques de l'Àrab Saudita i de Kuwait.

Aquesta mesquita, que segons els seus responsables és la més activa de l'estat, és el referent més important per als musulmans de la ciutat però n'hi ha dues més, habi-

RAFA GIL

litades en plantes baixes, en els barris de Russafa i el Cabanyal. Totes tres prediquen el cult sunnita, practicat majoritàriament en els països àrabs i els del Magrib (l'altre culte islàmic majoritari, el xiïta, és practicat a l'Iran). Abdul Raheem Tawil, un sirianès nascut a Lepo –la ciutat més antiga del món, segons les seues paraules– és actualment l'imam de la mesquita i la màxima autoritat religiosa islàmica en la ciutat. Contra tots els tò-

pics, l'imam, a més de tenir la llicenciatura en teologia i haver fet cursos d'escriptura artística en àrab, és també llicenciat en químiques i en periodisme, treball que era, fins que va venir a València, la seua ocupació habitual. Abdul Raheem encara s'expressa en àrab, ajudat per un traductor. Seguint els seus càlculs es pot dir que a València hi ha uns 5.000 musulmans, dels quals 1.000 són practicants. Habitualment passen per la mesquita, especialment el divendres, dia de l'oració més important, unes 600 persones. Qui són?

"En principi –comenta Abdul Raheem Tawil–, la comunitat islàmica més important de València és constituïda per persones provinents de l'Orient Mitjà (Síria, Palestina i Jordània). Són persones integrades que solen ocupar bons llocs de treball i que criden poc l'atenció. També hi ha molts algerians, i d'altres que vénen de països africans o asiàtics, però també tenim molts valencians." Les valencianes que s'han casat amb algun musulmà i han decidit seguir

• **1031:** És enderrocat l'últim califa omeia, Hisam I, i, aprofitant les lluites dinàstiques i les rivalitats entre els àrabs, berbers i eslaus –clients o familiars d'al-Mansur–, apareixen caps territorials que erigeixen estats autònoms, els regnes de taifes. Entre el 1009 i el 1031, a l'actual territori dels Països Catalans sorgeixen les taifes de Lleida, Tortosa, València, Al-

pont i Dénia. Aquesta última, governada per Mugahid al-Muwaffaq, conquerí les Balears el 1015. El 1038 s'expandirà fins a Llorca i bona part del regne de Múrcia.

• **1039:** La taifa de Lleida s'annexiona Saragossa, però a la mort del valí lleidatà, Sulayman ibn Muhammad ibn Hud, divideix el seu regne entre els fills. Un d'ells, Abu Gafar Ah-

mad al-Muqtadir, que havia heretat Saragossa, desposseix els altres de Lleida, Calatayud, Tudela i Osca.

• **1061:** Al-Muqtadir s'annexiona també Tortosa i, posteriorment, el 1076, Dénia. Abd Allah al-Murtadà, valí de les Balears, que pertanyien encara a Dénia, aprofita per fundar la taifa de Mallorca.

• **1082:** En morir, Al-Muqtadir

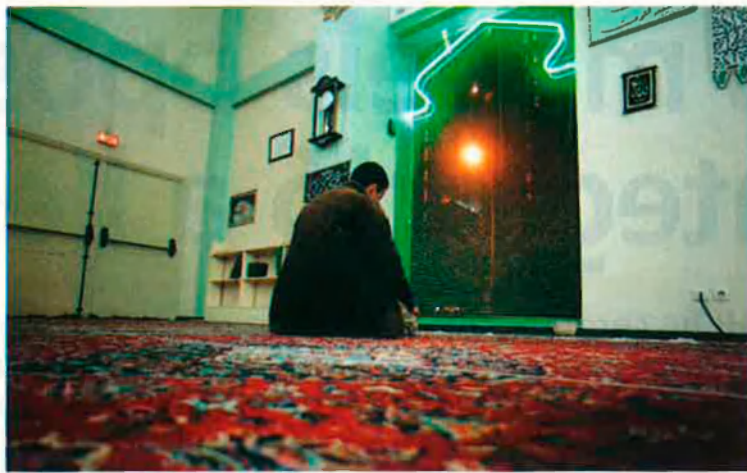
divideix novament el seu territori: Lleida, Tortosa i Dénia passen a ser de Mundir al-Hagid Imad al-Dawlà.

• **1087:** El Cid és enviat pel rei musulmà de Saragossa a València per evitar que el de Lleida es fes amb la ciutat. A partir de 1088, el Cid fa de protector del rei de la taifa de València, Al-Qàdir, i d'altres taifes properes, a canvi d'uns forts tributs.

el seu credo són la majoria del component autòcton de l'islamisme, però també hi ha un grup de valencians, minoritari però significatiu, que s'ha convertit a l'islamisme sense haver tingut abans cap vinculació.

En aquest temple es poden realitzar matrimonis amb total validesa administrativa i el local és un centre de cultura islàmica que programa moltes activitats obertes, exposicions o cursos d'àrab per intentar integrar-se en el veïnat. "La comunitat islàmica de València –diu l'imam– és la més activa i la més unida d'Espanya i volem que la societat ens conega tal com som per trencar tòpics."

Però al marge del lloc on oficialment els seus rituals religiosos, la comunitat islàmica té alguns problemes sense resoldre. Els musulmans continuen demanant a l'Ajuntament de València un espai per instal·lar-hi un cementiri propi i un altre per poder fundar una escola per als seus fills. Mentrestant, des de la mesquita s'impulsen tota classe d'iniciatives per ajudar els fidels a seguir, tan còmodament com siga possible, els preceptes de l'islam. Així, durant tot el mes de Ramadà, la mateixa mesquita, de manera gratuïta, organitza i reparteix l'únic menjar preceptiu, que només es pot prendre després de la posta de sol, per a tot aquell que vulga seguir les oracions diàries. "Es aleshores –manifesta Patricio, un algerià que viu fa setze anys a València– quan ve més gent. Alguns vénen només perquè el dinar és gratuït, però la majoria perquè de veritat sent la religió i s'alegra de poder celebrar el Ramadà a València".

RAFA GIL

Home orant cap a la Meca en la Mesquita de València. A aquesta ciutat hi ha uns mil musulmans practicants.

Retornar a Russafa. Patricio vivia en el barri de Russafa fins que la seua casa va caure, víctima del mal estat de la construcció. Russafa, un antic raval àrab, s'ha convertit en la zona amb més presència islàmica de València. A més de tenir la seua petita mesquita, en el barri s'hi troben algunes carnisseries *halal*, on els fidels poden comprar carn d'animals que han estat morts seguint els rituals islàmics. L'any passat va ser el lloc triat per a una manifestació racista convocada per una facció de la Falange Espanola. La crida a una "València blanca" no va tenir gaire èxit en uns carrers on els immigrants musulmans s'han integrat a la perfecció. El veïnat contestà amb el silenci a la convocatòria, que va ser autoritzada pel delegat del govern.

Les mesquites, a més de lloc d'oració, tenen també una funció de punt de reunió i ajuda per als musulmans, especialment els immigrants nous, que intercanvien informació sobre permisos de treball i condicions de residència. Segons Abdul Raheem Tawil, la

religió podria tenir una funció social important si tinguera més ajudes: "Sabem que hi ha gent que té mala imatge dels musulmans perquè ens associa a l'immigrant il·legal que ve de països islàmics i que ací trafica o roba. Però l'islam condemna totalment aquests comportaments; si poguérem arribar a tots els musulmans que ací no practiquen i desconeixen les seues lleis, sens dubte els ajudaríem a millorar la seua actitud cívica: l'islam té respostes per a tot."

Ja són les vuit, l'hora de les oracions. En acomiadar-nos, Alladin, que ha traduït la conversa amb l'imam, s'interessa per la revista. "Aleshores està redactada en català? En català escrivia Anselm Turmeda, els valencians hauríeu de llegir-lo més." És la memòria del frare mallorquí del s. XIV que va decidir deixar el credo cristià i abraçar la fe de Mahoma. Una connexió feble però real entre aquell islam i el d'ara, que encén els llums de neó enmig de la metròpoli valenciana.

Jordi Sebastià

- **1090:** Els almoràvits, dinastia musulmana d'origen berber que havien entrat a la península el 1086 amb l'objectiu de reunificar el territori andalusí, conquereixen Dènia i Xàtiva.
- **1099:** Els almoràvits guanyen la taifa de Tortosa, encapçalats per Avifilel.
- **1114:** El comte de Barcelona, Ramon Berenguer III, venç els

- almoràvits a la vila de Martorell.
- **1120:** La taifa de Lleida, reduïda a la Vall del Segre, cau perquè Avifilel i Ramon Berenguer III pacten.
- **1114:** Surt de Salou un estol de vaixells catalans, pisans i provençals sota comandament de Ramon Berenguer III. Eivissa cau després d'un mes de setge i la Ciutat de Mallorca és saquejada el gener de

- 1115, després d'assetjar-la durant sis mesos. Els cristians, però, es retiren perquè no poden repoblar-la.
- **1126:** Els musulmans venen la Batalla de Corbins. Aquesta batalla obre una pau de dues dècades entre cristians i almoràvits a la frontera Superior.
- **1137:** Casament de Ramon Berenguer IV i Peronella, filla

- del rei Ramir II d'Aragó, que dona pas a la Corona d'Aragó, com a organització política comuna a les dues entitats que s'uneixen.
- **1147:** La capital almoràvit, Marràqueix, cau en mans dels almohades. Això precipita la desfeta de tot el seu imperi. En canvi, els almoràvits continuen a les Balears fins el 1203.